

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 3T/15/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7718010069
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Harmóci
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2019:7718010069.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavomíra Harmóciho a prísediacich Dariny Valuškovovej a Jozefa Čabáka, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.5.2019 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

IF.
u z n á v a s a v i n n ý m

- zo zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák.,

p r e t o , ž e

ako konateľ spoJ. (do 5.3.2014 so sídlom Michalovce, kpt. Nálepku 41), mesačného platcu DPH, podal dňa 27.12.2013 na Daňový úrad Košice, pobočka Michalovce daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november r. 2013 v ktorom si neoprávnene - podvodne uplatnil odpočítanie dane z pridanej hodnoty podľa ustanovenia § 51 ods. 1 písm. a), v nadväznosti na ustanovenie § 49 ods. 2 písm. a) zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov vo výške 20.160,-€ z faktúry č. XXXXXX zo dňa 30.11.2013, ktorá mala byť vystavená spoločnosťou FINE INVESTMENT, s.r.o. so sídlom Michalská 9, Bratislava, H.X, za dodanie vonných kahancov v celkovej sume 120.960,-€, pretože vykonanou daňovou kontrolou bolo zistené, že uvedená faktúra spoločnosťou FINE INVESTMENT s.r.o. vystavená nebola a dodanie tovaru ani jeho úhrada neboli realizované, čím došlo k skráteniu dane z pridanej hodnoty vo výške 20.160,-€

t e d a

- skrátil daň vo väčšom rozsahu,
z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 44 Tr. zák. súd u obžalovaného Igora Lopatu, nar. 18.4.1957 v Michalovciach, trvale bytom Humenné, ul. Nemocničná 1441/9, bez pracovného pomeru, t.č. ÚVV a ÚVTOS Prešov u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu vzhľadom k trestu uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/76/2016 zo dňa 3.11.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/51/2017 zo dňa 11.4.2018, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia ako aj trest zákazu činnosti vykonávať akúkoľvek účtovnú činnosť, nakoľko tento trest považuje na nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 31.1.2018 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce obžalobu na IF. pre zločin skrátenej dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný IF. vykonal vyhlásenie v zmysle ust. § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por. o tom, že je nevinný a ďalej využil svoje právo a odmietol vypovedať. Z tohto dôvodu súd prečítal jeho výpoveď z prípravného konania v ktorej uviedol, že uvedený obchod mu sprostredkoval jeho známy Y. z Popradu, ktorý mu oznámil, že má možnosť zabezpečiť kahance. Na základe dohody sa spoločne stretli v S. s pánom Q., ktorý im v garáži jeho domu ukázal kahance. Tam sa dohodli na obchode, kde zhruba o týždeň mu tovar Q. doviezol na bielej dodávke značky Mercedes, kde spoločne s tovarom doniesol aj faktúru. Splatnosť bola dohodnutá zhruba na pol roka, kde obžalovaný mal za tovar zaplatiť, keď tento predá. Cena za kahanec bola dohodnutá na cca 5,- €, kde dodaných bolo 20.000 kusov. Obžalovaný chcel kahance prediť ako jednu zásielku, čo sa mu nepodarilo a kahance si ponechal. Tieto sa nachádzajú v rodinnom dome v Z. Faktúru vo výške 120.960,- € doposiaľ neuhradil napriek výzvam Q. Dodal, že v minulosti nikdy so spoločnosťou E.t, s.r.o. ani pánom Q. neobchodoval. K daňovej kontrole obžalovaný uviedol, že na daňovom úrade predložil doklad o nadobudnutí tovaru, teda faktúru, kde počas daňového konania bol súčinný a spolupracoval. Rovnako uviedol, že tovar sa nachádza v rodinnom dome v obci Z.de je ho možné skontrolovať, avšak k fyzickej kontrole tovaru nedošlo. Až do svojho vzatia do väzby sa snažil daňovému úradu predložiť požadované doklady od Q..

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý svedok Q. ktorý uviedol, že s obžalovaným sa stretol v súvislosti s vonnými sviečkami v S.. Zoznámili sa prostredníctvom Y. z Popradu. V rámci spoločných rozhovorov riešili dodávku vonných lúčok. Ich množstvo, ako aj skutočnosť či k obchodu skutočne aj došlo svedok uviesť nevedel. Taktiež sa svedok nevedel vyjadriť ako nakúpil sviečky AirWick. K vystavenej faktúre č. XXXXXX.pre spoločnosť A.. svedok uviedol, že faktúry osobne nevystavoval a na jeho pokyn ich vystavovala účtovníčka pani V.. Upresnil, že pečiatka na faktúre, ako aj podpis je podobný jeho podpisu a pečiatke, ktorú vtedy používal, avšak takúto faktúru svedok nikdy nepodpisoval. Suma 120.960,- € mu však uhradená nebola, kde nemá ani vedomosť o tom, aby vo faktúrach niekedy fakturoval takúto vysokú sumu, preto si jej zapltenie ani nevymáhal. V prípade, ak by takúto faktúru vystavil a tovar v takejto hodnote skutočne aj dodal, určite by si zapltenie takejto sumy vymáhal. V minulosti však nikdy neobchodoval v takomto rozsahu a jednotlivé obchody iba vo svojom súhrne mohli dosahovať uvedenú výšku. Svedok jednoznačne poprel, aby so spoločnosťou A.o. uzavrel obchod v tak veľkom rozsahu. Pri obchodoch ktoré zrealizoval bol kúpený tovar priamo prevezený odberateľovi. Svedok nemal vlastné skladovacie priestory. Poprel, aby on sám doviezol obžalovanému sviečky AirWick, kde ani nezabezpečoval takúto prepravu. Pri preprave tovaru, ktorú zabezpečoval svedok využíval dodávku svojho kamaráta V., červenej farby. V závere poprel, aby mal niekedy v garáži v obci S.e uskladnené sviečky AirWick. Pripustil, že v minulosti používal telefónne číslo XXXXXXXXXXXX. K telefonátu zaznamenanému v inej trestnej veci obžalovaného medzi účastníckymi stanicami XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX, ktorý bol na hlavnom pojednávaní prehratý, svedok uviedol, že uvedený rozhovor prebehol medzi ním a obžalovaným, no nevie si spomenúť čoho presne sa rozhovor týkal. Zrejme išlo o doklady k reálne uskutočneným obchodom, kde vtedy predával okrem iného aj výživové doplnky a tak mohol obžalovaný od neho požadovať napríklad certifikáty k týmto doplnkom.

Bola vypočutá svedkyňa JT.ástupkyňa Finančného riaditeľstva SR ktorá uviedla, že u daňového subjektu A., bola vykonaná daňová kontrola na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2013. Daňový subjekt si za predmetné zdaňovacie obdobie v daňovom priznaní uplatnil nadmerný odpočet vo výške 19.903,30 €, avšak daňovou kontrolou bolo zistené, že obchody deklarované touto spoločnosťou boli fiktívne. Z toho dôvodu nebol uznaný nadmerný odpočet a tomuto subjektu bola vyrubená daň vo výške 50.133,50 €. Nadmerný odpočet spoločnosti nikdy nebol vyplatený a dorubená daň uhradená nebola. Pri kontrole boli preverovaní aj dodávatelia spoločnosti a to O. Sú to spoločnosti, ktoré mali dodať cukor a kahance a následne boli preverovaní aj odberatelia spoločnosti a to spoločnosť B. s.r.o. Svedkyňa dodala, že pre daný prípad je podstatné zistenie, či reálne došlo k dodaniu tovaru, ale zároveň aj to, či za to dodanie tovaru bola aj odvedená daň do štátneho rozpočtu. Až vtedy vzniká nárok na uplatnenie si odpočtu dane z pridanej hodnoty.

Bola tiež vypočítaná svedkyňa I.K., ktorá uviedla, že správca dane vykonal u daňového subjektu A. daňovú kontrolu na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu alebo jeho časti za zdaňovacie obdobie november 2013. Výsledkom daňovej kontroly bol celkový rozdiel v sume 70.036,80 €, z toho nepriznaný nadmerný odpočet vo výške 19.903,30 € a daň zistená správcovi dane vo výške 50.133,50 €. Z celkového rozdielu suma 20.160,- € predstavovala nepriznaný nárok na odpočítanie dane z faktúry č. XXXXXX od dodávateľa E. Predmetom dodania mal byť vonný kahanec AirWick, dodaný v 420 kartónoch v jednotkovej cene 5,- €. Základ dane bol 100.800,- € a z toho DPH 20.160,- €. Pri preverovaní tejto faktúry správca dane skúmal, či boli splnené podmienky pre priznanie nároku na odpočítanie dane tak, ako to definuje zákon o dani z pridanej hodnoty, teda skúmal v zmysle § 49 ods. 1 zákona o DPH či vznikla daňová povinnosť dodávateľovi tovaru. Zároveň skúmal, či nakúpené tovary a služby boli použité na dodávky tovarov a služieb samotného kontrolovaného daňového subjektu, teda skúmal splnenie podmienok v zmysle § 49 ods. 1 aj ods. 2 zákona o DPH. Bola preverovaná spoločnosť E., kde sa jednalo o daňový subjekt, ktorý bol miestne príslušný u iného správcu dane, preto bolo zaslané dožiadanie na Daňový úrad Bratislava ktorý zistil, že táto spoločnosť za preverované obdobie podala daňové priznanie, avšak v ňom neuviedla žiadne dodanie tovaru, ani si nepriznala žiaden nárok na odpočítanie dane. Zároveň bolo zistené, že spoločnosť sa na uvedenej adrese sídla spoločnosti nenachádza, nemá tam ani označenie obchodným menom, ani označenie menom konateľa spoločnosti. Správca dane sa pokúsil zabezpečiť účtovné doklady spoločnosti žiadosťou, ktorá nebola spoločnosti doručená. Taktiež na predvolanie sa konateľ spoločnosti nedostavil. S týmito zisteniami bol oboznámený kontrolovaný daňový subjekt na ústnom pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo 14.8.2015. Keďže správca dane nezískal doklady od deklarovaného dodávateľa, vyzval na predloženie dôkazov a dokladov preukazujúcich uskutočnenie obchodu samotný kontrolovaný daňový subjekt. Výzva bola riadne doručená, avšak v lehote stanovenej správcovi dane neboli správcovi dane predložené žiadne ďalšie doklady, preukazujúce prijatie tovaru od dodávateľa E., keďže k vystavenej faktúre nebol pripojený dodací list a neboli tam žiadne doklady preukazujúce prepravu tohto tovaru. Zároveň mali prebiehať rokovania o ďalšom predaji do ČR, preto bola vyžiadaná akákoľvek komunikácia s možným odberateľom. Na základe zistených skutočností bolo vyhodnotených, že daňový subjekt nepreukázal, že splnil podmienky na priznanie nároku na odpočítanie dane, teda nepreukázal, že dodávateľovi vznikla daňová povinnosť a rovnako nepreukázal, že nakúpené tovary použil na dodávku svojich tovarov a služieb. Svedkyňa dodala, že miestne zisťovanie v obci Z. vykonané nebolo a to z dôvodu, že ústne pojednávanie bolo vykonané s veľkým časovým odstupom od deklarovanej dodávky tovaru, kde dodávka tovaru bola v roku 2013 a pojednávanie v roku 2015, preto ani pri miestnom zisťovaní by nebolo možné reálne zistiť, keby sa aj tovar na sklade nachádzal, že sa jedná o ten istý tovar, ktorý mal byť dodaný na základe posudzovanej faktúry vystavenej spoločnosťou E. Zároveň nebolo možné vykonanie miestneho zisťovania skôr, keďže daňový úrad nedisponoval informáciou o uložení tovaru v obci Z.. Pre preukázanie dodania tovaru daňový úrad vyžaduje predloženie vystavenej faktúry ktorá môže, ale nemusí byť dodacím listom, dodací list, doklad o úhrade faktúry, ako aj doklad o preprave. Rovnako bola spoločnosť žiadaná o predloženie dokladov preukazujúcich použitie daného tovaru vo výrobe, prípadne jeho ďalší predaj v prípade ďalšieho predaja bolo potrebné predložiť doklady z elektronickej registračnej pokladnice, čo však obžalovaný nepredložil.

Súd prečítal výpoveď svedkyne MF., zástupkyne Daňového úradu Bratislava, ktorá sa vyjadrila k výsledkom daňovej kontroly vykonanej u daňového subjektu EL. kde jej výpoveď je v podstatných bodoch zhodná so závermi protokolu o vykonaní daňovej kontroly.

Súd vykonal ďalšie dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/76/2016, z ktorého bol okrem iného prečítaný prepis hovoru a prehratý záznam hovoru č. 6983 zo dňa 19.8.2015 o 12.46 h medzi telefónnymi stanicami XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX. Rovnako súd oboznámil rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/76/2016 zo dňa 3.11.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 2To 51/2017 zo dňa 11.4.2018. Taktiež boli oboznámené oznámenia daňového úradu, výpis z Obchodného registra, charakteristiky, odpis Registra trestov obžalovaného, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/76/2016.

Z obsahu spisu Okresného súdu Prešov sp. 41T/76/2016 sú zistil, že obžalovaný bol v tejto trestnej veci rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/76/2016 zo dňa 3.11.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 2To 51/2017 zo dňa 11.4.2018 uznaný vinným zo spáchania zločinu skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 2 písm. c/, ods. 4 Tr. zák. za čo bol odsúdený k

trestu odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti vykonávať akúkoľvek účtovnú činnosť na dobu 6 rokov.

Z prehratého záznamu hovoru č. XXXX zo dňa 19.8.2015 o 12.46 h medzi telefónnymi stanicami XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX a jeho prepisu súd zistil, že daný rozhovor bol uskutočnený medzi obžalovaným a svedkom Q., kde obžalovaný okrem iného od svedka požadoval informáciu o „2013-tke“ je predloženia v súvislosti s kontrolou a účtovníctvom.

Z oznámenia o daňového úradu a jeho príloh najmä z protokolu E. súd zistil, že Daňový úrad Košice, pobočka Spišská Nová Ves vykonal kontrolu u daňového subjektu A.. Michalovce na daň z pridanej hodnoty za obdobie november 2013 so záverom, že správca dane neuznal právo platiteľa dane na odpočítanie dane vo výške 20.160,- €, kde v kontrolovanom období si platiteľ dane neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie dane v uvedenej výške v rozpore s ust. § 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty, kde deklarovaný dodávateľ tovaru E.. nedodal tovar odberateľovi A. preto dodávateľovi nevznikla daňová povinnosť v zmysle § 19 ods. 1 uvedeného zákona. Zároveň v rozpore s ust. § 49 ods. 2 uvedeného zákona platiteľ dane nepreukázal použitie prijatých tovarov na dodávky tovarov a služieb, teda najmä nepredložil správcovi dane faktúry za dodanie tovaru a doklady z elektronickej registračnej pokladnice.

Z daňového priznania spoločnosti A.. na daň z pridanej hodnoty za mesiac november 2013 súd zistil, že daná spoločnosť priznala daň vo výške 50.216,81 € nárok na odpočítanie dane vo výške 70.120,- €, kde jej vznikol nárok na nadmerný odpočet vo výške 19.903,30 €.

Faktúrou vystavenou spoločnosťou FH... pre spoločnosť A.chalovce zo dňa 30.11.2013 táto spoločnosť fakturovala podľa dodacieho listu XXXXXX dodanie vonných kahancov AirWick v počte 20160 kusov v hodnote 5,-€/kus v celkovej sume 120.960,- € s DPH z toho DPH bola vo výške 20.160 ,- €.

Z oboznámených správ o povesti obžalovaného je zrejmé, že tento je v mieste bydliska hodnotený všeobecne. Zo strany Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov je hodnotený kladne.

Z odpisu z Registra trestov obžalovaného súd zistil, že jeho skoršie odsúdenia z rokov 1981 a 1984 sú zahladené a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený.

Po vyhodnotení takto vykonaných dôkazov jednotlivo a v ich vzájomnom súhrne súd dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný H. svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu skrátene dane a poisteného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke, nakoľko vo väčšom rozsahu skrátiteľ daň z pridanej hodnoty, teda vo výške presahujúcej sumu 2.660,- €, ktorá predstavuje hranicu pojmu „vo väčšom rozsahu“ v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák.

K uvedenému záveru súd dospel na základe výpovedí svedkov na hlavom pojednávaní a oboznámených listinných dôkazov. Svedok Q., konateľ spoločnosti E. v rámci svojej výpovede jednoznačne potvrdil, že tovar - vonné kahance AirWick v sume 120.960,- € obžalovanému, ako konateľovi spoločnosti A. nikdy nepredával a uvedenú faktúru nevystavil. Svedok pripustil, že obžalovaného pozná prostredníctvom svojho známeho Y. a s týmto sa aj osobne stretol. Rovnako pripustil, že v minulosti mohol s obžalovaným obchodovať s rôznym tovarom, kde všetky obchody, ktoré prípadne zrealizoval boli zahrnuté do účtovníctva spoločnosti. Poprel však, aby v rámci obchodnej činnosti spoločnosti E.. niekedy zrealizoval tak veľký jednorazový obchod vo výške 120.960,- €, resp. v obdobnej výške. Dodal, že všetky zrealizované obchody v súhrne mohli dosiahnuť uvedenú sumu. K vystavenej faktúre uviedol, že pečiatka a podpis na faktúre sú podobné jeho a pečiatke ktorú používal, avšak dôrazne poprel, aby takúto faktúru vystavil a vlastnoručne podpísal. Taktiež poprel, aby v danom období zabezpečoval prepravu tovaru obžalovanému, pričom nikdy neužíval bielu dodávku na prepravu tovaru a takúto nevlastnil a nikdy neskladoval v obci S. v garáži rodinného domu vonné kahance. Dodal, že v rámci ním realizovaných obchodov bola vždy stanovená splatnosť faktúr na štrnásť dní, maximálne jeden mesiac. Nikdy nebola splatnosť dohodnutá na dobu pol roka.

Rovnako súd poukazuje na výpovede svedkyň JT.ej, kde svedkyňa Ing..á, pracovníčka Daňového úradu Košice, pobočka Spišská Nová Ves, ktorá vykonávala daňovú kontrolu u daňového subjektu A.. Michalovce uviedla, že v rámci daňovej kontroly obžalovaný, ako konateľ danej spoločnosti, nepreukázal dodanie tovaru na základe vystavenej faktúry č. XXXXXX. od spoločnosti E.va a to vonných kahancov AirWick v hodnote 100.800,-€ a z toho DPH 20.160,-€. Svedkyňa dodala, že vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný nevedel preukázať dodanie tovaru na základe vystavenej faktúry bol kontaktovaný a preverovaný dodávateľ tovaru spoločnosť E. ktorá si za zdaňovacie obdobie november 2013 neuplatnila žiaden nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty, resp. neuviedla žiadne dodanie tovaru. Zároveň pri miestnom zisťovaní bolo zistené, že táto spoločnosť nesídlí v mieste sídla spoločnosti zapísaného v obchodnom registri a konateľ spoločnosti je nekontaktný, kde nebolo možné zabezpečiť účtovníctvo danej spoločnosti na preukázanie dodania tovaru spoločnosti A.. Z tohto dôvodu bol obžalovaný, ako konateľ kontrolovanej spoločnosti vyzvaný na predloženie dokladov preukazujúcich dodanie tovaru, kde tento ani na opakované výzvy žiadne doklady preukazujúce dodanie tovaru a jeho ďalšie použitie nepredložil. Z tohto dôvodu správca dane neuznal právo platiteľa dane na odpočítanie dane vo výške 20.160,-€, kde uvedený obchod považoval za nepreukázaný - fiktívny. Svedkyňa X. sa v rámci svojej výpovede vyjadrila k výsledkom vykonanej daňovej kontroly na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2013, kde si spoločnosť A. Michalovce uplatnila nadmerný odpočet vo výške 19.903,30 €, kde daňovou kontrolou bolo zistené, že deklarované obchody spoločnosti boli fiktívne a z tohto dôvodu nebol uznaný nadmerný odpočet a následne bola tomuto subjektu vyrubená daň vo výške 50.133,50 €.

V súlade s výpoveďami svedkov sú aj listinné dôkazy a to najmä daňové priznanie spoločnosti A. za obdobie november 2013, ktorým daná spoločnosť priznala daň z pridanej hodnoty vo výške 50.216,81€ a nárok na odpočítanie dane 70.120,-€, pričom si uplatnila nárok na odmerný odpočet 19.903,30 €. Z protokolu o vykonaní daňovej kontroly číslo XXXXXXXXXX/XXXX je rovnako zrejmé, že daňový subjekt v rámci vykonanej kontroly nepreukázal dodanie tovaru spoločnosťou E.. a rovnako nepreukázal použitie prijatého tovaru na dodávky tovarov a služieb, hoci bol o to opakovane v rámci vykonávanej kontroly požadovaný a to predložením dodacích listov, dokladov o preprave tovaru, jeho ďalšom predaji vo forme vystavených faktúr, dodacích listov alebo dokladov z registračnej pokladne. Na základe toho nebolo uznané právo platiteľa dane, teda spoločnosti E.. na odpočítanie dane vo výške 20.160,- €, teda platiteľ dane si neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty v rozpore s ust. § 49 ods. 1, ods. 2 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty.

V rámci hodnotenia dôkazov sa súd zaoberal aj obranou obžalovaného, ktorý poprel, aby obchod medzi spoločnosťou A. a spoločnosťou E. bol fiktívny s tým, že tento bol riadne zrealizovaný a prebehla dodávka tovaru a to vonných kahancov v množstve, ktorý je zrejмый z vystavenej faktúry, pričom dodávku tovaru realizoval samotný konateľ spoločnosti E.. Q.š na bielej dodávke, kde tovar je uložený v obci Z.u v rodinnom dome. Zároveň obžalovaný poukázal na to, že v rámci vykonávanej daňovej kontroly bol plne súčinný a predkladal požadované doklady, pričom na základe výzvy správcu dane kontaktoval aj Q., konateľa spoločnosti E. za účelom zabezpečenia chýbajúcich dokladov a to dodacieho listu k vystavenej faktúre.

Uvedenú obranu s poukazom na vyššie uvedené dôkazy súd považuje za účelovú a plne vyvrátenú v snahe vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti, resp. očakávanému trestu. Vykonanými dôkazmi, najmä výpoveďou samotného konateľa spoločnosti E.va Q. bolo preukázané, že takýto obchod, ktorý je zrejмый z predloženej faktúry č. XXXXXX na dodávku vonných kahancov AirWick v počte 20.160 kusov v hodnote 5,-€/kus sa nikdy neuskutočnil, kde táto spoločnosť takýto tovar obžalovanému, resp. jeho spoločnosti A. nikdy nedodala. Z výpovede svedka je zrejмый, že tento nikdy neskladoval takýto tovar v garáži rodinného domu v obci KU. a nevlastnil bielu dodávku s ktorou mal zrealizovať dodávku tovaru. Nikdy nevystavil a nepodpísal predloženú faktúru, kde v rámci svojho podnikania nikdy nezrealizoval takýto jednorazový obchod v tak veľkom rozsahu. Obranu obžalovaného rovnako vyvracajú závery vykonanej daňovej kontroly v rámci ktorej obžalovaný na výzvu správcu dane nevedel jednoznačne preukázať dodanie tovaru zo strany spoločnosti E., teda zrealizovanie daného obchodu a rovnako nevedel preukázať prípadné ďalšie použitie tohto tovaru na poskytovanie tovaru a služieb v rámci podnikateľskej činnosti spoločnosti A., hoci tak urobiť mal a mohol.

V tejto súvislosti súd podotýka, že tvrdenie obžalovaného, ktoré uviedol v rámci ústneho pojednávania u správcu dane 14.8.2015 o tom, že tovar má byť uložený v rodinnom dome obci Z. nie je na preukázanie

uskutočnenia daného obchodu relevantné, nakoľko ani pri miestnom zisťovaní, teda osobnej kontrole takéhoto tovaru v danom čase na mieste určenom obžalovaným by nebolo možné s odstupom času jednoznačne preukázať, že daný tovar, ktorý by sa reálne mohol nachádzať na danom mieste pochádza práve z dodávky tovaru od spoločnosti E. zo dňa 30.11.2013. Súd podotýka, že ak dodaný tovar spoločnosťou E. bol skutočne uložený na danom mieste, nič nebránilo obžalovanému túto skutočnosť uviesť ihneď pri začatí daňovej kontroly začiatkom roku 2014, kde bol povinný predložiť požadované doklady potrebné k vykonaniu daňovej kontroly.

Súd sa rovnako zaoberal aj tvrdením obžalovaného o jeho spolupráci so správcom dane a uskutočneným telefonátom medzi ním a Q., konateľom spoločnosti E.. v rámci ktorého sa obžalovaný mal dožadovať predloženia dokladov potrebných k daňovej kontrole. Uvedený dôkaz podľa názoru súdu jednoznačne nepreukazuje, aby takýto obchod medzi týmito spoločnosťami, ktorý je zrejmý z vyššie uvedenej faktúry č. XXXXXX prebehol, teda uskutočnil sa a tovar bol reálne dodaný.

Keďže obžalovaný na svoju obranu neuviedol žiadne ďalšie podstatné skutočnosti súd o jeho vine nemal žiadne ďalšie pochybnosti.

Súd v rámci rozhodovania o treste po uznaní viny zohľadnil všetky okolnosti prípadu, vyhodnotil osobu obžalovaného, ako aj jeho doterajší život, pričom prihliadol na ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a dospel k záveru, že pre nápravu a prevýchovu obžalovaného je dostatočný trest, ktorý mu bol uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/76/2016 zo dňa 3.11.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/51/2017 zo dňa 11.4.2018, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia ako aj zákaz činnosti vykonávať akúkoľvek účtovnú činnosť na dobu 6 rokov, preto súd u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu.

Súd má za to, že skôr uložený trest zjavne postačí na nápravu a prevýchovu obžalovaného, aby si tento uvedomil následky svojho konania a v budúcnosti sa obdobného konania nedopúšťal, kde takýto trest plní okrem individuálnej prevencie aj úlohu generálnej prevencie a odradí prípadne ďalších páchatelov od jej spáchania. Práve z týchto dôvodov súd nepovažoval za potrebné obžalovanému ukladať prísnejší súhrnný trest a skôr uložený trest považuje za plne primeraný a dostatočný.

V trestnom konaní si Daňový úrad Bratislava uplatnil nárok na náhradu škody, kde súd Daňový úrad Bratislava s nárokom na náhradu škody do konania nepripustil. Súd konštatuje, že majetkové nároky štátu, vyplývajúce z predpisov o jednotlivých druhoch daní, o ktorých vo svojej pôsobnosti prvotne rozhoduje príslušný správny orgán postupom podľa Daňového poriadku (zákon č. 563/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov), vrátane nároku, ktorý vyplýva z daňovníkom neoprávnene uplatneného nároku na vrátenie zaplatenej dane z pridanej hodnoty alebo spotrebnej dane, majú administratívnoprávnu povahu a rozhodnutia o nich podliehajú prieskumu správneho súdu podľa Správneho súdneho poriadku. Tieto nároky nie sú nárokom na náhradu škody, ktorý je možné uplatniť v trestnom konaní podľa § 46 ods. 3 Tr. por. v adhéznom konaní. Je teda vylúčené prekrytie, teda konflikt pôsobnosti orgánov (správneho orgánu a súdu), resp. duplicita v rozhodovaní o tom istom nároku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré má odkladný účinok. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku, alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať, resp. osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie podané v prospech obžalovaného obhajcom alebo inou

oprávnenou osobou môže byť vzaté späť len s výslovným súhlasom obžalovaného. Prokurátor môže vziať takéto odvolanie späť i bez súhlasu obžalovaného.